

# TORONYIRÁNY

XVI. 25.

2022. június 19.



SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

## Krisztus Szent Teste és Vére, Úrnapja

Június 23. Keresztelő Szent János születése

Június 24. Jézus Szent Szíve



Az Úr halálának és feltámadásának emlékezete nem visszapillantás egy történeti eseményre. Az üdvrendben nemcsak az idő kategóriájával kell dolgoznunk, hanem az Isten személyes világához tartozó kegyelmi létrenddel is. Jézus az utolsó vacsorán már így elevenítette meg előre keresztáldozatát, ami idő szerint csak később játszódott le. Az Egyház az utólagos megelevenítésre kapott felhatalmazást. Az eukarisztika ünneplése, mint áldozat, a keresztáldozat megújítása. Nem ismétlésről beszélünk, hiszen Krisztus „egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszenteltekét” (Zsid 10,14). De a keresztáldozattal való kapcsolat mellett hivatkoznunk kell az utolsó vacsora eseményeire, mert a jelképet és az egyházi közösséget csak ezek magyarázzák. Krisztus úgy eleveníti meg áldozatát, hogy a kenyér és bor színeiben testét és vérének adja övének áldozat lakoma gyanánt.

Az eukarisztiával kapcsolatban tehát mint kinyilatkoztatott tanítást hangoztatjuk, hogy annak ünneplése valóságos áldozatbemutatás, vagyis istentiszteleti cselekmény. Hagományos nyelven úgy is mondhatjuk, hogy a szentmise az Egyház áldozata. Nem önálló áldozat, hanem a keresztáldozat megelevenítése. Krisztus nem áldozza fel magát újra, hanem áldozati misztériumát megjeleníti azáltal, hogy a kenyér és a bor színe alatt valósággal jelen van teste és vére. Az egyházi közösség az ő határozott parancsára és felhatalmazására végzi a megemlékezést. Az újszövetség papjai pedig „Krisztus személyében cselekszenek” vagyis azt végzik, amit ő végzett az utolsó vacsorán.

Gál Ferenc

## A szentmise olvasmányai

- 1. Ter 14,18-20** Melkizedek, a magasságbeli Isten királya kenyeret és bort ajánl fel, és megáldja Ábrahámot.
- 2. 1Kor 11,23-26** Pál apostol az Eukarisztia alapítását adja tovább a korintusi híveknek.
- 3. Lk 9,11b-17** Jézus, az öt hallgató és tőle gyógyulást remélő több ezer embernek bőséges táplálékot biztosít.

## A csodálatos kenyérszaporítás

Az elbeszélés alapja egy csodával kísért étkezés, amelyet Jézus nagyobb létszámú csoporttal tartott. Az eseményt azonban az öskeresztény hagyomány és maguk az evangélisták is teológiai szempontok alapján gondolták át és dolgozták fel. Ennek következtében az előttünk álló elbeszélésben nem pusztán adatközlő híradást kell látnunk, hanem teológiailag reflektált csoda-elbeszélést, amely Jézus vendéglátó tettet üdvörténeti perspektívába állítja, s feltárja azt az értelmet, amely minden keresztény olvasó számára jelentős.

Missziója befejeztével a tizenkettő visszatér, és beszámol arról, amit tett. A 6.13 után Lukács ismét az „apostol” megnevezést használja, immáron teljes joggal, hiszen a tizenkettő „küldöttként” (= aposztolosz) működött, és első ízben gyakorolta azt a „hivatal”, amely később, húsvét után, életük meghatározójává válik majd. Most, az első nyilvános fellépés után Jézus elkülönítve, bensőségebb közösségben szeretne együtt lenni velük. Ez minden biztonnal a tanítványok pihenését is szolgálja. Lukács szerint Jézus Betsaida városába vonul vissza. A Betsaida nevet az evangélista Márknál olvashatta, de nem a tanítványok visszatéréséről szóló beszámolóban (a Mt 6,31-ben egyszerűen „puszta hely” olvasható), hanem a kenyérszaporítást követő jelenetben (Mk 6,45). Betsaida a Genezareti-tó északkeleti partján található. Jézus idejében Heródes, Antipász félttestvérének, Fülöpnek a fennhatósága alá tartozott. Eredetileg falu volt, amelyet Fülöp emelt városi rangra Juniász névvel. Lukács részletesebben nem számol be Jézus betsaidai tevékenységéről, de a 10,13-ban megőrzött mondat világossá teszi, hogy Jézus hosszabb időt töltött ott, és több csodát is végbevitt. A Jn 1,44 szerint Betsaida három tanítványnak, Péternek, Andrásnak és Fülöpnek a szülőfaluja.

A néptömeg megakadályozza Jézus azon törekvését, hogy egyedül legyen tanítványaival. Ő azonban mégsem elutasítóan vagy szemrehányóan, hanem szívélyesen fogadja a hozzá érkezőket. A 9,1-2 szerint Isten országának a hirdetése és a betegek gyógyítása a tizenkettő küldetésének a lényege volt. A jelen esetben ismét Jézus az, aki szóval és tettel munkálja az üdvösséget az emberek között. A tanítványok az első sikeres próbálkozás után megint a „tanuló” szerepkörben találhatók.

A 11. vers általánosabb megfogalmazása után a 12. versben az elbeszélés konkrétabbá válik: esteledik. Ez a tény váltja ki az apostolok fellépését, akik közbenjárnak Jézusnál a hallgatókért. Márknál (6,36) a tanítványok csak élelemszerzés céljából kívánják a tömeget elbocsátatni, Lukácsnál viszont az elszállásolás is célként szerepel. Az embereknek a környékbeli falvakban kellene maguk számára éjszakára szállást és ételt találniuk. A tanítványok azzal indokolják meg javaslatukat, hogy „puszta helyen” tartózkodnak. Itt derül ki igazában, hogy az esemény

nem Betsaida városában, hanem valahol annak közelében egy elhagyott helyen játszódik.

A tizenkettő által javasolt megoldás megvalósíthatatlan. Hogy tudna több ezer ember a környéken szállást találni? Jézus azonban nem a javaslat képtelen jellegére reflektál, hanem új lehetőségre hívja fel a figyelmet: adjanak ők enni a hallgatóknak. Emberileg nézve ez a javaslat még képtelenebb, mint az előző. A „szabadságra” vonuló apostolok biztosan nem készültek fel egy hatalmas sokaság táplálására, és a helyszín (puszta) sem tesz lehetővé valamiféle gyors anyagbeszerzést. Jézus felszólítása az elbeszélés egészében a csodát készíti elő, amelynek eredményeképpen ténylegesen a tanítványok adnak majd enni a hallgatóságnak. Márknál (6,38) Jézus a meglévő tartalék felmutatására is felszólít. Lukácsnál nincs ilyen jellegű utasítás. Az apostolok azonnal tudják, mi az, ami rendelkezésükre áll: öt kenyér és két hal. Ugyanakkor mintegy ellenvetésként azt is kifejezésre juttatják, hogy mindez nem elegendő a jelenlevők táplálására. A kenyér mint főtáplálék és a hal mint kiegészítő a főétkezésnek számító vacsora tartozékai voltak a zsidóknál. Egészen természetes, hogy a tanítványok kenyeret és halat vittek magukkal az útra, de nyilvánvalóan csak annyit, amennyi számukra szükséges volt.

Jézus és a tanítványok dialógusa által egyértelművé vált a szükséghelyzet, és az, hogy emberileg nézve nincs elfogadható megoldás. Jézus most lép közbe konkrétan, amikor utasítást ad a jelenlevők csoportokban való letelepítésére. Lukács ötvenes csoportokat említ. Ennek alapján az apostolok száz, ötven főből álló csoportot hoznak létre. Az utasítás végrehajtását csak egész röviden közli az evangélista. A figyelem immáron egészen Jézus tetteire irányul, amely lényegében véve megfelel annak, amit a zsidó családapa étkezés előtt cselekedni szokott. Lukács és a keresztény olvasó számára azonban nem ez a vonatkozás a lényeges. Jézus tettei ugyanis ugyanazok, mint amelyek az utolsó vacsorán az Eucharisztia alapítását vezetik be (vö. Lk 22,19). Ezzel magyarázható, hogy Lukács különösebb reflexió nélkül hozza a „vette – megtörte – adta” sorrendet, amely nyilvánvalóan csak a kenyérré érvényes és nem a halakra, hiszen azokat nem törték meg.

Az első cselekvés az égre való felpillantás: ez az imának és az Atyával való egységnek a jele. A második mozzanat az áldás. Márknál az ige tárgy nélkül áll: „áldást mondott” (eulogészen: 6,41). Ebben a formában a cselekvés hálaadó imádságot, asztali áldást jelent. A hálaadás címzettje Isten. Lukácsnál ezzel szemben az áldás a kenyerekre és a halakra vonatkozik: „megáldotta azokat” (eulogészen autous). Ennek az áldásnak az eredménye azután a csoda, vagyis az elemek megsokasodása.

Természetes, hogy a tanítványok szétosztják a megáldott kenyereket. Az evangélista nem is reflektál erre hosszabban. Hangsúlyozott ezzel szemben az eredmény: „Etek, és mindnyájan jóllaktak” (17. v.). Jézus ajándéka bőséges, teljes. A kiosztott kenyerek és halak nemcsak csillapították az éhséget, hanem a jóllakást is biztosították. Sőt el sem fogyott minden, hiszen tizenkét kosár maradékot gyűjthettek össze. A 17. vers tartalma azokra az szövetségi szövegekre emlékeztet, amelyekben csodálatos táplálékadásról van szó. Az evés és a jóllakás témája a mannáról szóló híradásokban szerepel hangsúlyozott módon: „Ma este húst fogtok enni, és holnap jóllakhattok kenyérrel” (Kiv 16,12); „Etek és jóllaktak; így teljesítette kívánságukat” (Zsolt 78,29). A „maradék” motívuma az Elizeus nevéhez fűződő kenyérszaporítás leírásában található meg: „Esztek, és még marad is” (2Kir 4,44).

Az exegéták általában összefüggést látnak a tizenkét kosár maradék és a tizenkét apostol között. Érdekes H. Schürmann meglátása. A tizenkét kosár maradék azt jelezné, hogy Jézus adománya nemcsak a jelenlevőkre korlátozódik, hanem maradt belőle a jövőre is. A tizenkettőnek kell majd azt továbbadni, ahogyan az elbeszélte eseménynél is ők voltak azok, akik a megáldott kenyereket az emberek között széosztották. Ha ez a meglátás a szerző szándékának megfelel – a szövegből ez nem derül ki egyértelműen –, akkor az elbeszélés a jövőre irányulva zárul le. Az kétségtelen, hogy szövegünkben hiányzik egy olyan elem, amely a csoda elbeszélések végén általában szerepelni szokott: a csoda hatásának a bemutatása. A jelenet a teljesség szemléltetésével zárul, amely már önmagában is ígéret. Jézus komolyan veszi az embert, az ember testi-lelki szükségleteit, és minden várakozást felülmúlóan elégti ki azokat. Jézus adományaira is érvényesek a zsolttáros szavai: „Bőséges nála a megváltás” (Zsolt 130,7).

**Kocsis Imre**

## A jólneveltség kézikönyve (24.)

### KÖZÖSSÉGBEN ÉLNI

#### 3. AZ ÚTON

##### 3.1. Gyalogosan

3. A járdán ne zajongj, ne focizz például üres üdítős dobozokkal, ne ordibálj, lehetőleg ne kiáltás át ismerősödnél az utca egyik oldaláról a másikra, ne vitatkozz hangosan és legkevésbé ne kezdj verekedést mímelni a barátaiddal. Az a leghelyesebb, ha megpróbálsz minél kevésbé zavarni a többi járókelőt. Amikor a hátadon hátizsák van, vagy hosszú esernyőt viszel magaddal, légy elővigyázatos, nehogy valakinek sérülést okozzál.
4. Ha többen mentek együtt, ne foglaljátok el a járdát teljes szélességében, mert a többi ember akkor folyamatosan kitérni kényyszerül. Ne felejtse el azt sem, hogy a járdán két irányba kell haladni, vagyis annak is joga van járni rajta, aki szemben jön veled. Ezért aztán ne állj meg a járda közepén beszélgetni. Ha mégis megállsz, mert találkozol valakivel, akit ismersz, és beszélgetni szeretnél vele, húzdódj oldalra, hogy minél több hely jusson azoknak, akik a járdán tovább akarnak haladni.
5. Nézz körül, és szentelj egy kis figyelmet a többi járókelőnek is! Segítsd át az idősebbeket az úton; segíts főlészállni a babakocsival közlekedő kismamáknak, lásd el információval azt, aki egy utcát keresve bolyong a városban. Ne bámuld a gyalogosokat árgus szemekkel, különösen, ha rokkantakról, vagy fogyatékkal élőkről van szó, még kevésbé kritizáld őket nyíltan és hangosan, gúnyos mosolyok kíséretében, esetleg ujjal mutogatva rájuk.

##### 3.2. Az autóban

1. Amikor autóba ülsz, udvarias gesztust tehetsz azzal, hogy az anyósülést annak tartod fenn, akinek a kiszállás és a beszállás nehezebbre esik, ahogyan az is nagy figyelmességre vall, ha a hátsó üléseket azoknak hagyod szabadon, akik beszélgetni szeretnének egymással.
2. Miután beszállsz, soha ne felejtse el bekapcsolni a biztonsági övet, az életed és a biztonságod függhet tőle. Tudnod kell, hogy nem minden autóbaleset halálos kimenetelű. A biztonsági öv megvéd, hogy baleset esetén kirepülj az autóból.
3. Az autóban próbáld meg kedvesen viselkedni azokkal, akik veled együtt utaznak. Ne tekerd fel autórádiódon teljesen a hangerőt, mert utasaid kénytelenek lesznek kézjelekkel kommunikálni egymással. Próbáld meg elindítani egy minimális párbeszédet, hiszen síri csöndben megtenni ezer kilométert, meglehetősen elkésztő lehet.
4. Ne bombázd a kocsit vezetőjét unalmas, szinte a rosszullegit ismételt kérdésekkel: „Hol vagyunk?”, „Mikor érkezünk már meg?”, „Sok van még hátra?” és hasonlókkal, mindezt fintorokkal és sóhajokkal tarkítva a meleg vagy hideg, a rossz idő, az unalom miatt, mintha az utazás kellemetlenségeiért egyedül a sofőr lenne a felelős. Annak ellenére, hogy napjainkban a motorizáció jelentősen lecsökkentette a menetidőt, a teleportálás képessége még egyelőre fantasztikumnak számít. Aki tehát utazik, legyen nagyon türelmes, máskülönben jobban teszi, ha inkább el sem indul.

5. Ha utazás közben problémák adódnak, időben szólj a vezetőnek: a „legsürgűsebb sürgősségeket” nem biztos, hogy tüstént orvosolni lehet, és nem túl kellemes dolog spontán megoldani a rizikós helyzeteket.
6. Amikor egy másik autó mellé állsz a jelzőlámpánál, vagy dugóban..., ne bámuld a másik gépkocsit. Odanézni egy pillanatra teljesen természetes és elkerülhetetlen, de megpróbálni leolvasni a szájukról, amit beszélnek, nem oda illő és modortalan dolog.
7. Ne dobj ki semmit se az ablakon, akármikor eltalálhatsz figyelmetlenségből egy arra járó. Ne felejtse el, hogy a szemétkosarak az autóvezetők számára is elérhetőek.
8. Legyél tisztelettel az autó iránt, amit éppen használ. Mértékkel egyél és igyál benne, ne hagyj morzsahegyeket, ne önts le az ülészetet. A tulajdonos nem lesz érte hálas.

### 3.3. A robogón

1. Használj a bukósíkat, az életedet mentheti meg. Ne hagyj magad befolyásolni azoktól, akik nem veszik föl és esetleg csúfolnak is azért, mert használod.
2. Ne vezess rögtön evés után, és főleg, ha alkoholt fogyasztottál, ha olyan anyagok hatása alatt állsz, melyek csökkentik reflexeidet, ha fáradt, illetve álmos vagy. A legtöbb baleset ezeknek a tényezőknek tudható be.
3. Próbáld meg időben útnak indulni. A nagy sietségtől csak óvatlanabb leszel. Sohase szalomozzáll örült sebességgel a dugóban rekedt autók között, kerülj a kockázatos manővereket és legfőképpen, ne legyél szórakozott vezetés közben. Tartsd észben, hogy két keréken közlekedsz, így az esések kockázata nagyobb, és komolyabb sérüléseket is szenvedhetsz. Tartsd be a sebességkorlátozásokat, az utak nem Forma 1-es pályák. Ha szeretsz versenyezni, használj ki az erre a célra készült versenypályákat.
4. Ne alakítsd át robogód motorját csak azért, hogy nagyobb zajt csináljon, ne hajts teljes gázzal az utakon, megrémítve ezzel időseket, gyerekeket egyaránt. Ne pörgesd ki a kerekeket minden elindulásnál és csak akkor dudálj, amikor szükséges. Fontosságod mértéke nem a zajkeltés szintjétől függ.
5. Ha megadod a másíknak az elsőbbséget, figyelembe veszed a piros lámpát, türelmesen vársz a dugóban ahelyett, hogy kockázatos manőverekkel előzned meg a többieket, lehetővé teszed a másíknak, hogy megelőzzön, az nem azt jelenti, hogy gyengeséget tanúsítasz, hanem hogy tiszteletben tartod a KRESZ alapvető szabályait. Ellenben lehetővé tenni a parkolóból kihajtó autósoknak, vagy motorosoknak, hogy rátérjen az útestre, megengedni a másíknak, hogy előzés után visszasoroljon, megvárni, hogy az előtted álló autós észrevegye a lámpa zöld jelzését, kedves gesztusok, melyek csak néhány másodpercedbe kerülnek. Figyelj ezekre oda!
6. Attól még, hogy van egy robogód, ne hidd azt, hogy egyedül a tiéd az út. A lehető legnagyobb mértékben tanúsíts előzékenységet a gyalogosok felé, főleg, ha gyermekükkel sétáló anyukákról, idősekről, nehéz tászkát maguk után húzó hölgyekről van szó. Ha látod, hogy a zebránál várakoznak, ne habozz a megállással és tedd lehetővé számukra az átkelést; ha zebra nélküli útszakaszon haladnak át, ne büntesd meg őket azzal, hogy teljes sebességgel húzol el az orruk előtt.
7. Ha kénytelen vagy hosszabb-rövidebb ideig egyhelyben várakozni egy lezárt útszakasz, vagy hosszú ideig tartó piros lámpa miatt, kapcsolj ki a motorod, hogy ne szennyezd fölöslegesen a környezetet. Ugyanebből az okból ne pörgesd ki a kerekeket, és ne is gyorsíts ott, ahol ez felesleges.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

## Vasárnapi jegyzet

### Kenyér mellett

Kertek ünneplőben. Zöldágak. Az erdő magányát megszenteli az esthajnalcsillag. Főlemelkedés az óra, amikor fehér köveken tartok a templom felé. A torony várja idejét harangjával. Falusi kép. Ahol élek, csöndesek az utcák. Erdő alá futnak, s a szemben jövő fiatalok a messze elhagyott éveket egy pillanatra visszahozzák; falusi szokások szép rendjét dalolásban, karöltött szerelemben, barátságok hídján.

Már nem él F. L. költő barátom, aki hangulatosan tudott írni erről a képről. De most, hogy fák alatt ballagok nyitónyárelőben, eszembe jut az egyik sora: *A holdas este fényhálót sző az akácok között*. Eltelt a vasárnap, elmentek a barátok, s csak ennyi maradt az együttlétből – alföldi falucskában: akácok gömbje, telt fürtök, nappali méhdöngés.

A szőlő most hajt, – pipacs lobot vet az árok partján. A búzavirág már nyílik, most jött el ideje virágok vetélkedésének: szőlő és búzavirágé, ahogyan egy különös énekben eldalolja az ismeretlen szerző. Oltáron virrasztanak majd a Kenyér mellett és arany Kehely fényében. Vetélkedésük imádság, egyazon szolgálatban, amikor a Szépnek állnak őrt: zöldágak közt négy oltáron, a misztérium örömeivel, önlényegük teljességével, amelyben szemernyi sincs a hamisságból.

Virágok tömjénjéről költők (Baudelaire, Tóth Árpád) írnak. Akácok rendjében ezüst turibulumként – templomi füstölőként minden fürt árasztja-füstöli az „édes illatot”. E tájvilág most a kiengesztelődés táblája.

Azt olvastam, hogy már a XII. század végén a misében az Úrfelmutatáskor tömjéneztek. Ezzel hangsúlyozták az imádsást. Ez a „tömjén-függöny” valamiként „elrejtette a szent színeket”: védelmezte „a ráeső tekintetektől”. Különös óvatosság, mert látásba testesülhet az, ami ellentmond az imádsáknak...

Füstölnek az akácok, a gyöngéd fény megváltoztatja a táj kontúrjait, s a táj alázatosan, mint zsolozsmázó szerzetes átadja magát esti hangoknak, illatoknak. Oltárra magasztosul tér és idő, holnap Úrnapja lesz.

A hold teljes méccsel világít, a fényháló átszővi a csendet, források mellett a kakukkfű is illattól árad, a szemben jövő fiatalok harsányabb nevetésébe mintha beleénekelne valaki: egy kései madár. Fénylik a békesség.

Az elkészült lomb-oltároknál megállok. Szavakat keresek:

*Áldott a magányod  
világunk miséjén  
mikor felénk hajolsz  
hegyek térdepelnek  
tenger kisimul  
Így vagy közöttünk  
láthatón – láthatatlanul*

† Tóth Sándor

## hírek ..... információk

Az ÁGOTA Alapítvány önkéntesei is készülnek a 25. ÁGOTA táborra, melynek az idén a Bács-Kiskun megyei Tass-Alsószenttamás, ÁGOTA Falva ad otthont. A június 10-én tartott szegedi képzésen 138 önkéntes ismerkedett az alapítvány célkitűzéseivel, szerteágazó feladataival. A résztvevők ellátogattak ÁGOTA Falvára is, ahol megtekintették az új helyszínt és összeállították a tábor programját. Az augusztus 3. és 12. között rendezendő táborba 350 gyermeket várnak az ország 13 megyéjéből, akikkel 180 önkéntes foglalkozik majd. A jubileumi tábort a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató és az ÁGOTA Alapítvány közösen szervezi.

„Képes vagy rá!” mottóval tábort szervez a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája, valamint a Szent Gellért Szeminárium papnövendékeinek egy csoportja. Az adventi „Egy szívvel, közösen” elnevezésű adománygyűjtő akció adta a tábor alapötletét, hiszen a szervezők ezúttal is szeretnének élményeket nyújtani mintegy 45, nehéz sorsú fiatalnak. A június 20. és 24. között Domaszék-Zöldfáson rendezendő Forrás táborban kézműves, sport- és szabadidős programokba kapcsolódhatnak be a gyerekek.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye által fenntartott köznevelési intézményekben dolgozó pedagógusok és munkatársak június 21-én, kedden 11 órakor a Szent Gellért Fórum rendezvénycsarnokában ünnepi szentmise keretében adnak hálát az elmúlt tanévért és tartják tanévzáró ünnepségüket a SZEGEKIF szervezésében.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében június 23-án, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör program keretében Szabulya Andrea és Sallay Gergely *Életigen* című előadását hallhatják az érdeklődők. A zenés, verses estnek a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

„A szegedi Nagyárvíz és a Fogadalmi templom harangjai” című sétára várják az érdeklődőket június 25-én, szombaton 10 óra 30 perctől a Szegedi Dóm Látogatóközpont munkatársai. A 90 perces tematikus séta a Látogatóközpont fogadóteréből indul, ahol a résztvevők megismerkedhetnek a Nagyárvíz, továbbá a szegedi egyházfenntartó hatóság fogadalmából épült új templom, valamint a Székesegyház harangjainak történetével. A séta részeként a templom nyugati tornyának harangszintjére is felsétálhatnak a látogatók, ahol a Dóm öt harangja közül négyvel ismerkedhetnek meg. A program előzetes regisztrációhoz és jegyváltáshoz kötött. További információ a domlatogatokozpont@gmail.com elektronikus levélcímen, valamint a 06-20/2207-227-es telefonszámon kérhető.

Június 26-án ünnepli a település hívő közössége a kiskundorozsmai Keresztelő Szent János templom építésének 200. évfordulóját. Az ünnephez kapcsolódó búcsúi szentmisét 9 órakor Veréb László, a Szent Gellért Szeminárium spirituálisa celebrálja. A jubileumi eseményt 19 órakor ünnepi koncert zárja a templomban. A hangversenyen fellép Altorjay Tamás Dömötör-díjas operaénekes, Pécsiné Pánczél Mária hegedűtanár; orgonán közreműködik Simon Bálint. A szentmisére és az azt követő hangversenyre mindenkit szeretettel várják a szervezők.

„Egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen” mottóval rendez fórumot június 29-én, szerdán a Védett Társadalom Alapítvány a Szegedi Dóm Látogatóközpont konferenciatermében. A 17 órakor kezdődő Szegedi Nemzeti Est vendége Földi László biztonságpolitikai szakértő, az alapítvány elnöke lesz. A rendezvényre a belépés díjtalan.

Adriano Falcioni olasz orgonaművész ad hangversenyt június 29-én, szerdán este 7 órától a Székesegyházban. A műsorban többek között Johann Sebastian Bach, Antonio Vivaldi, valamint Cézár Franck művei hallhatók. A Dóm további orgonahangversenyeinek időpontjai és a koncertek műsorai a domorgona.hu világhálós oldalon olvashatók. A koncertekre a belépés díjtalan.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája idén 19. alkalommal szervezi az Egyházmegyei Nyári Tábort. A július 4-én kezdődő és július 10-én záruló tábor helyszíne Domaszék-Zöldfás lesz, mottója: „Bevállalod?”. Az idei táborban a szervezők 60 lelkes fiatallal járják körbe az emberi élet határait a kapcsolatokon, külső és belső határokon, illetve a komfortzóna megismerésén keresztül. A táborlakók kézműves foglalkozásokon, szentségimádáson és izgalmas kirándulásokon vesznek majd részt.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye sikeres pályázatának köszönhetően megújult a gyulai Nádi Boldogasszony Plébánia Községi Házának energetikai rendszere. A projekt során kicserélték a XIX. század végén épült ház külső nyílászáróit, szigetelték a padlást és a pincét, valamint kondenzációs kazánt és új radiátorokat szereltek fel. A nyolc hónap alatt megvalósult korszerűsítésre mintegy 137 millió forintot fordítottak.

A Családok X. Világtalálkozója június 22-én, szerdán kezdődik a vatikáni VI. Pál teremben, Ferenc pápa jelenlétében. A világtalálkozó keretében szombaton délután a Szent Péter téren mutat be szentmisét a Szentatyá. A családok fesztiválja június 26-án, vasárnap zárul az Úrangyala imádsággal és a családok megbízásával. Ellentétben a korábbi kongresszusokkal, nem lesznek teológiai témákról, tanbeli kérdésekről szóló előadások, hanem a család- és házasság pasztorációban dolgozó munkatársak találkoznak és cserélnek eszmét egymással. A cél a pápa által választott téma – „A családi szeretet: hivatás és az életszentség útja” – feldolgozása.

**A NYÁRI SZÜNIDŐRE MINDEN DIÁKNAK,  
TANÍTÓNAK ÉS TANÁRNAK HASZNOS IDŐTÖLTÉST,  
EGÉSZSÉGES KIKAPCSOLÓDÁST, JÓ PIHENÉST  
KÍVÁN A TORONYIRÁNY SZERKESZTŐSÉGE!**

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.